

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 14.35

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (Nedlæggelse af Adoptionsrådet).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 6/2 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Inge Dahl-Sørensen (V):

Lovforslaget er et led i regeringens beslutning om at gennemføre en gennemgribende sanering af offentlige råd, nævn, udvalg og centre. Med dette lovforslag foreslås Adoptionsrådet nedlagt.

Man må retfærdigvis sige, at dette råd har haft en meget kort levetid, da det indgik i vedtagelsen af adoptionsloven, som blev vedtaget i juni 1999. Rådet består af en formand og 13 medlemmer. Det er altid trist for de involverede, når man skal dreje nøglen om, men jeg må konstatere, at deltagelsen ved rådets møder har været relativt beskeden, og at der har været tilfælde, hvor rådet slet ikke har været beslutningsdygtigt.

Rådets opgave vil kunne overtages af de øvrige aktører på adoptionsområdet, bl.a. Adoptionsnævnet og Civilretsdirektoratet. Har man brug for råd og hjælp, ved jeg, at også Adoption og Samfund har et team af rådgivere, som har den fordel, at de selv er adoptivforældre eller adopterede, og som selv har personlig erfaring med adoption.

Venstre kan derfor støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Dette råd har, som fru Inge Dahl-Sørensen siger, en meget kort levetid bag sig, og derfor vil jeg

godt spørge om baggrunden for, at man etablerede rådet.

Kan fru Inge Dahl-Sørensen bekræfte, at det var ud fra nogle betragtninger, som bl.a. SF og Venstre havde til fælles og derfor blev enige om at aftale at oprette et sådant råd? Var det ikke sådan, at der i første omgang var en forståelse mellem SF og Venstre, og i anden omgang gik en kreds af andre partier med, og så lavede man en aftale? Og betragter Venstre det som værende et forlig eller ikke et forlig?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg hørte fru Inge Dahl-Sørensen sige, at hvis man har behov for råd og hjælp, kan man gå til Adoption og Samfund, og at der ikke har været et højt fremmøde i rådet, og at det skulle være begrundelsen for nedlæggelsen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Inge Dahl-Sørensen, hvorfor det var nødvendigt at oprette rådet, og hvilke ændringer der er sket, siden man nu mener, man godt kan nedlægge det. Jeg håber, vi får et svar her i dag, for jeg synes faktisk, at de mennesker, som står over for at skulle adoptere, og ikke mindst de mange børn, der bliver adopteret her til landet, fortjener det. Hvad er begrundelsen? Hvorfor var det nødvendigt dengang, og hvad er der sket siden da, som gør, at det i dag ikke er nødvendigt at have det råd?

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg kan meget vel huske fru Anne Baastrups og min drøftelse om, hvordan vi skulle få denne sag igennem. Jeg kan godt huske, at fru Anne Baastrup ønskede Adoptionsrådet, og jeg syntes også på det tidspunkt, at det sådan set var en god idé; det vil jeg slet ikke nægte, for det er da udmærket at have et sted, hvor man kan forske, og det var jo det, det drejede sig om. Det ved jeg godt.

Men nu er det jo ikke mig alene, der står for at opretholde eller nedlægge råd og nævn, og ud fra de møder, rådet har holdt, og det, rådet har udrettet, har man altså fundet, at det kunne spares væk.

Jeg er sikker på, at hvis man ønsker forskning, kan den stadig udføres inden for de rammer, der findes i dag. Vi har trods alt stadig Civilretsdirektoratet, Adoptionsnævnet og Adoption og Samfund, som alle har fingeren på pulsen, så jeg kan ikke forestille mig, at der vil gå